

Forslag

til

Lov om forbud mod visse strejker og lockouter og om oprettelse af en arbejdsretlig voldgiftsdomstol.

Fremsat den 15. marts 1960 af *Axel Kristensen, Henry Christensen, Damsgaard, Erik Eriksen, From, Gottschalck-Hansen, Ole Bjørn Kraft, Poul Møller, Erna Sørensen, Poul Sørensen, Thestrup og Weikop.*

§ 1. Med hensyn til det under punkt 1-7 nævnte arbejde kan der ikke iværksættes strejke eller lockout i anledning af uoverensstemmelser, der ikke kan indbringes til afgørelse ved den faste voldgiftsret i henhold til lov nr. 536 af 4. oktober 1919, som ændret ved lov nr. 135 af 2. maj 1934 og lov nr. 88 af 15. marts 1939:

- 1) Arbejde ved den almindelige ordens opretholdelse.
- 2) Arbejde ved sikring af befolkningens liv og helbred samt ved almene sundheds- og renlighedsforanstaltninger.
- 3) Arbejde ved befolkningens tilstrækkelige forsyning med levnedsmidler.
- 4) Arbejde ved lys-, kraft- og varmforsyning.
- 5) Arbejde ved dagspressen.
- 6) Arbejde ved vare- og godstransport, der er nødvendig til udførelse af det under punkt 1-5 nævnte arbejde.
- 7) Arbejde ved personbefordring af den uden for konflikt stående befolkning eller til sikring af det under punkt 1-5 nævnte arbejde.

§ 2. Skønner statsministeren, at en varsel eller iværksat strejke eller lockout helt eller delvis er i strid med § 1, udsteder han forbud mod en sådan arbejdsstandsning i den udstrækning, hvori den er i strid med § 1.

Stk. 2. Opstår der inden for et overenskomstområde, der kun delvis omfattes af bestemmelsen i § 1, strejke eller lockout i den uden for § 1 faldende del af overenskomstområdet, kan statsministeren, hvis

han skønner dette rimeligt, efter anmodning fra en af parterne udvide den del af overenskomstområdet, i hvilken der skal arbejdes under konflikten.

§ 3. Uoverensstemmelser om indgåelse af kollektive overenskomster om arbejdsretlige bestemmelser samt løn- og arbejdsvilkår gældende for arbejde, der falder ind under bestemmelserne i § 1, jfr. § 2, stk. 2, afgøres af den efter § 4 oprettede domstol.

Stk. 2. Falder et overenskomstområde i sin helhed ind under bestemmelserne i § 1, og er der efter normal behandling i henhold til gældende forhandlingsregler og lov om mægling i arbejdsstridigheder, jfr. lovbeholdning nr. 15 af 28. januar 1958, ikke opnået enighed mellem parterne om overenskomst, kan en af parterne indbringe sagen for domstolen.

Stk. 3. Falder et overenskomstområde kun delvis ind under bestemmelserne i § 1, og er der opnået overenskomst enten med eller uden forudgående arbejdsstandsning i den frie del af området, men der tilbagestår uoverensstemmelser for den del af området, der falder ind under § 1, kan en af parterne indbringe sagen for domstolen.

Stk. 4. Dersom der på det tidspunkt, da en sag i henhold til stk. 1-3 behandles for domstolen, ikke er afsluttet overenskomster for tilstrækkeligt store erhvervsområder til, at kendelse kan afsiges under hensyntagen til bestemmelserne i § 9, udsættes sagen, til dette er tilfældet, og indtil kendelse foreligger, fortsættes arbejdet efter den sidst afsluttede kollektive overenskomst.